

Directiva Consiliului 94/33/CE din 22 iunie 1994 referitoare la protecția tinerilor în muncă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și în special articolul 118 A al acestuia,

Având în vedere propunerea Comisiei,

Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

Deliberând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 118 A al tratatului prevede posibilitatea Consiliului de a adopta, prin intermediul directivelor, prescripții minime în vederea promovării îmbunătățirii, în special a mediului de muncă, pentru garantarea unui nivel mai ridicat de protecție a securității și sănătății lucrătorilor;

Considerând că, potrivit articolului menționat, aceste directive evită să impună constrângeri administrative, financiare și juridice care ar stânjeni înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii;

În considerarea Cartei comunitare a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, adoptată cu ocazia Consiliului european de la Strasbourg, la 9 decembrie 1989, de către șefii de stat și de guvern ai 11 State membre, care declară, în special la punctele 20 și 22 ale acesteia:

20. Fără a prejudicia regulile mai favorabile tinerilor, în special cele care asigură prin formare integrarea profesională a acestora și cu excepția unor derogări limitate la anumite munci ușoare, vârsta minimă de admitere în muncă nu trebuie să fie inferioară vârstei la care încetează perioada de școlarizare obligatorie și, în nici un caz, celei de 15 ani.

22. Trebuie să fie luate măsurile necesare în vederea revizuirii reglementărilor în materie de muncă aplicabile tinerilor lucrători astfel încât acestea să răspundă exigențelor dezvoltării lor, cerințele lor de formare profesională și accesului lor la un loc de muncă.

Durata muncii lucrătorilor sub 20 de ani trebuie să se țină cont de principiile Organizației Internaționale a Muncii în domeniul protecției tinerilor în muncă, inclusiv de cele privind vârsta minimă de angajare sau de admitere în muncă ;

Având în vedere că, în rezoluția sa privind munca copiilor, Parlamentul European sintetizează aspectele muncii tinerilor și le subliniază aspectele muncii tinerilor și subliniază mai ales efectele pe care acesta le are asupra sănătății, securității și dezvoltării lor fizice și intelectuale și insistă asupra necesității de a adopta o directivă care să armonizeze legislațiile naționale în domeniu ;

Având în vedere că Directiva Consiliului 89/391/CEE, din 12 iunie 1989, privind punerea în practică a măsurilor ce vizează promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor în muncă prevede la articolul 15, că grupurile deosebit de vulnerabile la riscuri trebuie să fie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific ;

Considerând că adolescenții și copiii trebuie să fie considerați grupuri expuse la riscuri specifice și că trebuie luate măsuri în privința securității și sănătății lor ;

Considerând că vulnerabilitatea copiilor impune ca Statele membre să interzică munca acestora și să vegheze ca vârsta minimă de angajare sau de admitere în muncă să nu fie inferioară vârstei la care încetează școlarul obligatoriu impusă de legislația națională și, în nici un caz, celei de 15 ani; că acestea nu pot fi admise decât în cazuri speciale și în condițiile prevăzute de prezenta directivă ;că acestea nu pot, în nici un caz, să prejudicieze frecvența școlară și dreptul de a beneficia de instruire ;

Considerând că trăsăturile proprii trecerii de la copilărie la vârsta adultă impun reglementarea și protecția strictă a muncii adolescenților ;

Considerând că fiecare patron trebuie să garanteze tinerilor condiții de muncă adaptate vârstei lor ;

Considerând că patronii trebuie să pună în practică măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății tinerilor pe baza unei evaluări a riscurilor care există în privința tinerilor și care sunt legate de munca lor ;

Considerând că Statele membre trebuie să protejeze tinerii împotriva riscurilor specifice care rezultă din lipsa de experiență, din absența conștientizării riscurilor existente sau potențiale sau din insuficienta dezvoltare a tinerilor ;

Considerând că Statele membre trebuie să interzică, în acest scop, munca tinerilor pentru activitățile prevăzute de prezenta directivă.

Considerând că adoptarea de prescripții minime exacte în privința organizării timpului de muncă este susceptibilă să îmbunătățească condițiile de muncă ale tinerilor ;

Considerând că durata maximă a muncii tinerilor trebuie să fie strict limitată și că munca de noapte a tinerilor trebuie să fie interzisă, cu excepția anumitor locuri de muncă stabilite de legislațiile sau reglementările naționale ;

Considerând că este necesar ca Statele membre să ia măsuri adecvate ca timpul de muncă a adolescenților care frecventează învățământul școlar să nu prejudicieze aptitudinea lor de a beneficia de instruire ;

Considerând că timpul consacrat pregătirii de către tinerii care lucrează în cadrul unui sistem de formare teoretică și/sau practică în alternanță sau de stagiu în întreprindere trebuie să fie inclus în timpul de muncă ;

Considerând că, în vederea asigurării securității și sănătății tinerilor, aceștia trebuie să beneficieze de perioade minime de repaus-zilnic, săptămânal și anual și de perioade de pauză adecvate ;

Considerând că, în privința perioadei de repaus săptămânal, este necesar să se țină cont de diversitatea factorilor culturali, etnici, religioși și a altor factori din Statele membre ; că revine cu precădere fiecărui Stat membru să decidă, în ultimă instanță, dacă și în ce măsură duminica trebuie să fie inclusă în repausul săptămânal ;

Considerând că o experiență de muncă adecvată poate să contribuie la realizarea obiectivului care vizează pregătirea tinerilor pentru viața profesională și socială a adulților, cu condiția să urmărească evitarea oricărui prejudiciu în privința securității, sănătății, sănătății și dezvoltării lor ;

Considerând că, dacă derogările în privința interdicțiilor și limitărilor prevăzute de prezenta directivă par indispensabile pentru anumite activități sau situații specifice, aplicarea lor nu va putea să aducă atingere principiilor sistemului de protecție instituit ;

Considerând că prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne ;

Considerând că prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne ;

Considerând că sistemul de protecție prevăzut de prezenta directivă impune, în scopul aplicării sale concrete, punerea în practică de către Statele membre a unui regim de măsură având un caracter efectiv și proporționat ;

Considerând că punerea în aplicare a anumitor dispoziții ale prezentei directive ridică pentru un Stat membru dificultăți deosebite pentru sistemul său de protecție a tinerilor în muncă ; că, prin urmare, este necesar să se admită că acest Stat membru se poate sustrage de la punerea în aplicare a respectivelor dispoziții pe durata unei perioade corespunzătoare,

A ADOPTAT PREZENTA DIRECTIVĂ :

SECȚIUNEA I

Articolul 1

Obiect

1. Statele membre vor lua măsurile necesare pentru a interzice munca copiilor.

Acestea se vor asigura ca, în condițiile prevăzute de prezenta directivă, vârsta minimă de angajare sau de admitere în muncă nu este inferioară vârstei la care încetează °colarizarea obligatorie impusă de legislația națională °i, în orice caz, celei de 15 ani.

2. Statele membre se vor asigura că munca adolescenților este strict reglementată °i protejată în conformitate cu condițiile prevăzute de prezenta directivă.
3. Statele membre se vor asigura, de o manieră generală, că patronii garantează tinerilor condiții de muncă adaptate vârstei lor.

Acestea veghează la protejarea tinerilor împotriva exploatării economice °i împotriva oricărei munci susceptibile să dăuneze securității, sănătății sau dezvoltării lor fizice, psihologice, morale sau sociale sau să pericliteze educația acestora.

Articolul 2

Câmp de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică oricărei persoane în vârstă de până la 18 ani care are un contract sau un raport de muncă definit prin dreptul în vigoare într-un Stat membru °i/sau supus dreptului în vigoare într-un Stat membru.
- 2.
3. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă că prezenta directivă nu se aplică, în limitele °i în condițiile pe care acestea le stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, lucrărilor ocazionale sau de scurtă durată care privesc:
 - a) serviciul casnic exercitat într-o gospodărie particulară sau
 - b) activitatea care este considerată ca nefiind vătămătoare, dăunătoare sau periculoasă pentru tineri în întreprinderile familiale.

Articolul 3

Definiții

În scopul aplicării prezentei directive, se înțelege prin:

- a) „tânăr”: orice persoană în vârstă de până la 18 ani definită potrivit articolului 2 paragraful 1 ;
- b) „copil”: orice tânăr care nu a atins vârsta de 15 ani sau care este încă supus °colarizării obligatorii impuse de legislația națională ;
- c) „adolescent”: orice tânăr în vârstă de 15 până la 18 ani care nu mai face obiectul °colarizării obligatorii impuse de legislația națională ;
- d) „munci u°oare”: toate muncile care, în considerarea naturii proprii a sarcinilor pe care le implică °i a condițiilor specifice în care acestea sunt efectuate:
 - i) nu sunt susceptibile de a prejudicia securitatea, sănătatea sau dezvoltarea copilului °i
 - ii) nu sunt de natură să le prejudicieze frecvența °colară, participarea la programe de orientare sau de formare profesională aprobate de autoritatea competentă sau aptitudinea de a beneficia de instruirea primită;

- e) „timp de muncă”: orice perioadă pe durata căreia tânărul se află la muncă, la dispoziția patronului și în exercitarea activității sau atribuțiilor sale, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale;
- f) „perioada de repaus”: orice perioadă care nu aparține timpului de muncă.

Articolul 4

Interzicerea muncii copiilor

1. Statele membre vor lua măsurile necesare pentru interzicerea muncii copiilor.
2. Ținând cont de obiectivele prevăzute de obiectivele prevăzute la articolul 1, Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă ca interzicerea muncii copiilor să nu se aplice :
 - a) copiilor care exercită activitățile prevăzute la articolul 5 ;
 - b) copiilor în vârstă de cel puțin 14 ani care lucrează în cadrul sistemului de formare în alternanță sau de stagiu în întreprindere, în măsura în care această muncă este prestată în conformitate cu condițiile prescrise de către autoritatea competentă ;
 - c) copiilor în vârstă de cel puțin 14 ani care efectuează munci ușoare, altele decât cele care decurg din articolul 5 ; cu toate acestea, muncile ușoare care decurg din articolul 5 pot fi efectuate de către copii începând cu vârsta de 13 ani pentru un număr limitat de ore pe săptămână și pentru tipuri de muncă determinate de legislația națională.
3. Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută la paragraful 2 litera c) vor stabili condițiile de muncă specifice acestor munci ușoare, cu respectarea dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 5

Activități culturale sau similare

1. Încadrarea copiilor în vederea desfășurării unor activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile eliberată de autoritatea competentă pentru fiecare caz în parte.
2. Statele membre stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, condițiile de muncă a copiilor în cazurile prevăzute la paragraful 1 și modalitățile procedurii de autorizare prealabile, cu condiția ca activitățile :
 - i) să nu fie susceptibile de a prejudicia securitatea, sănătatea sau dezvoltarea copiilor și
 - ii) să nu fie de natură a prejudicia frecvența școlară, participarea la programele de orientare sau de formare profesională aprobate de autoritatea competentă sau aptitudinea lor de a beneficia de instruirea primită.

3. Prin derogare de la procedura prevăzută la paragraful 1 °i pentru copiii care au atins vârsta de 13 ani, Statele membre pot să autorizeze, pe cale legislativă sau normativă, în condiții pe care le vor stabili, încadrarea copiilor în vederea desfășurării unor activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar.
4. Statele membre care dispun de un sistem de aprobare specific pentru agențiile de manechine în ceea ce privește activitățile copiilor pot să mențină acest sistem.

SECȚIUNEA AII-A Articolul 6

Obligații generale ale patronului

1. Fără a prejudicia articolul 4 paragraful 1, patronul va lua măsurile necesare pentru protecția securității °i sănătății tinerilor, ținând cont în special de riscurile specifice prevăzute la articolul 7 paragraful 1.
2. Patronul va pune în practică măsurile prevăzute la paragraful 1 pe baza unei evaluări a riscurilor existente pentru tineri °i legate de munca acestora.

Evaluarea trebuie să fie efectuată înainte ca tinerii să înceapă munca °i cu ocazia oricărei modificări semnificative a condițiilor de muncă °i trebuie să acopere în principal următoarele elemente:

- a) echipamentul °i organizarea locului de muncă °i a postului de lucru;
- b) natura, nivelul °i durata expunerii la agenți fizici, biologici °i chimici ;
- c) organizarea, alegerea °i utilizarea echipamentelor de muncă, în special a agenților, mașinilor aparatelor °i dispozitivelor, precum °i a manipulării acestora ;
- d) organizarea proceselor de muncă, desfășurarea muncii °i interacțiunea acestora,(organizarea muncii) ;
- e) stadiul formării °i informării tinerilor.

Atunci când această evaluarea demonstrează existența unui risc pentru securitatea, sănătatea fizică sau mentală sau dezvoltarea tinerilor, o evaluare °i o supraveghere a sănătății tinerilor, gratuite °i adecvate, trebuie să fie asigurate la intervale regulate, fără a prejudicia Directiva 89/391/CEE.

Evaluarea °i supravegherea gratuită poate să facă parte dintr-un sistem național de sănătate.

3. Patronul informează tinerii asupra eventualelor riscuri °i a tuturor măsurilor luate în privința securității și sănătății tinerilor.

Pe de altă parte, acesta informează reprezentanții legali ai copiilor asupra eventualelor riscuri °i a măsurilor luate în privința securității °i sănătății copiilor.

4. Patronul asociază serviciile de protecție și de prevenire prevăzute în articolul 7 al Directivei 89/391/CEE în planificarea, aplicarea și controlul condițiilor de securitate și de sănătate aplicabile muncii tinerilor.

ARTICOLUL 7

Vulnerabilitatea tinerilor. Interdicții de muncă

1. Statele membre se vor asigura ca tinerii să fie protejați împotriva riscurilor specifice pentru securitatea, sănătatea și dezvoltarea lor, care rezultă din lipsa de experiență, din absența conștientizării riscurilor existente sau din insuficienta dezvoltare a tinerilor.
2. Fără a prejudicia articolul 4 paragraful 1, Statele membre interzic, în acest scop, munca tinerilor pentru activități care:
 - a) depășesc în mod obiectiv capacitățile lor fizice sau psihologice ;
 - b) implică o expunere nocivă la agenți toxici, cancerigeni, care cauzează alterații genetice ereditare, având efecte nefaste pentru făt pe perioada gravidității sau având orice alt efect cronic asupra ființei umane ;
 - c) implică o expunere nocivă la radiații ;
 - d) prezintă riscuri de accidentare pe care se presupune că tinerii, datorită lipsei simțului de securitate sau a lipsei lor de experiență sau de pregătire, nu le pot identifica sau preveni sau
 - e) care pun în pericol sănătatea datorită frigului sau căldurii extreme sau datorită zgomotului sau vibrațiilor.

Printre activitățile care sunt susceptibile să antreneze riscuri specifice pentru tineri, în sensul paragrafului 1, figurează în special :

- activitățile care implică o expunere nocivă la agenții fizici, biologici și chimici menționați în anexă la punctul I și
 - procesele și activitățile menționate în anexă la punctul II
3. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze pentru adolescenți derogări de la paragraful 2, atunci când acestea sunt indispensabile formării profesionale a adolescenților și cu condiția ca protecția securității și sănătății acestora să fie asigurată astfel încât lucrările să fie efectuate sub supravegherea unei persoane competente în sensul articolului 7 al Directivei 89/391/CEE și sub rezerva garantării protecției asigurate prin directiva menționată.

SECȚIUNEA AIII-A

Articolul 8

Tipuri de muncă

1. Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută la articolul 4 paragraful 2 litera b) sau c) vor lua măsurile necesare pentru limitarea timpului de muncă a copiilor:
 - a) la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână pentru copii care urmează un sistem de formare în alternanță sau de stagiu în întreprindere
 - b) la 2 ore pe zi de școală și la 12 ore pe săptămână pentru muncile efectuate pe durata perioadei școlare și în afara orelor de învățământ școlar, în măsura în care legislațiile și/sau practicile naționale permit ;

In orice caz, timpul zilnic de muncă nu poate depăși 7 ore ; această limită poate fi extinsă la 8 ore pentru copiii care au atins de 15 ani ;

- c) la 7 ore pe zi și la 35 de ore pe săptămână pentru muncile efectuate pe durata unei perioade de inactivitate școlară de cel puțin o săptămână ; aceste limite pot fi extinse la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână pentru copiii care au atins de 15 ani ;
 - d) la 7 ore pe zi și la 35 de ore pe săptămână pentru muncile efectuate de copiii care nu mai fac obiectul școlarizării obligatorii impuse de legislația națională.
2. Statele membre vor lua măsurile necesare pentru limitarea timpului de muncă al adolescenților la 8 ore pe zi și la 40 de ore pe săptămână.
3. Timpul consacrat pregătirii de către tânărul care lucrează în cadrul unui sistem de formare teoretică și/sau practică în alternanță sau de stagiu în întreprindere este inclus în timpul de muncă.
4. Atunci când tânărul este angajat de mai mulți patroni, zilele de muncă și orele de muncă efectuate sunt însumate.
5. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze derogări de la paragraful 1 litera a) și de la paragraful 2 cu titlu de excepție sau când motive obiective o justifică. Statele membre stabilesc, pe cale legislativă sau normativă, condițiile, limitele și modalitățile de punere în aplicare a unor astfel de derogări.

Articolul 9

Munca de noapte

1. a) Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută la articolul 4 paragraful 2 litera b) sau c) vor lua măsurile necesare pentru interzicerea muncii copiilor între orele 8 p.m. și 6 a.m..
 - b) Statele membre vor lua măsurile necesare pentru interzicerea muncii adolescenților fie între orele 10 p.m. și 6 a.m., fie între 11 p.m. și 7 a.m.
2. a) Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze munca adolescenților pe durata perioadei de interzicere a muncii prevăzute la paragraful 1 litera b) pentru anumite sectoare de activitate.

În acest caz, Statele membre iau măsuri adecvate pentru supravegherea adolescentului de către un adult pentru situațiile în care o astfel de supraveghere este necesară pentru protecția adolescentului.

b) în caz de aplicare a literei a), munca va rămâne interzisă între miezul nopții și ora 4 a.m.

Cu toate acestea, Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze munca adolescenților pe durata perioadei de interdicție a muncii de noapte în cazurile prevăzute în cele ce urmează atunci când motive obiective o justifică și cu condiția ca un repaus compensator adecvat să fie acordat adolescenților și ca obiectivele prevăzute la articolul 1 să nu fie puse în cauză:

- munci efectuate în sectoarele na vigației și pescuitului ;
- munci efectuate în cadrul forțelor armate sau poliției ;
- munci efectuate în spitale sau instituții similare ;
- activități cu caracter cultural, artistic, sportiv sau publicitar.

2. Adolescenții vor beneficia, anterior eventualei lor afectări unei munci de noapte și la intervale regulate după aceasta, de o evaluare gratuită a sănătății și capacității lor, cu excepția cazului în care munca or pe durata perioadei de interdicție a muncii are un caracter excepțional.

Articolul 10

Perioada de repaus

1. a) Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută la articolul 4 paragraful 2 litera b) sau c) vor lua măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 24 de ore, copiii să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 14 ore consecutive.

b) Statele membre vor lua măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 24 de ore, adolescenții să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 12 ore consecutive.

2. Statele membre vor lua măsurile necesare pentru ca, pentru fiecare perioadă de 7 zile:

- Copiii în privința cărora au recurs la posibilitatea prevăzută de articolul 4 paragraful 2 litera b) sau c) și
- Adolescenții să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 2 zile, dacă este posibil consecutive.

Atunci când motive tehnice sau organizatorice o justifică, perioada minimă de repaus poate să fie redusă, dar nu poate, în nici un caz, să fie mai mică de 336 de ore consecutive.

Perioada minimă de repaus prevăzută la alineatele 1 și 2 include, în principiu, duminica.

3. Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă ca perioadele minime de repaus prevăzute la paragrafele 1 și 2 să poată fi întrerupte în cazul unor activități caracterizate de perioade de muncă fracționată sau de scurtă durată în cursul zilei.
4. statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să prevadă pentru adolescenți derogări de la paragraful 1 litera b) și de la paragraful 2 în cazurile prevăzute în cele ce urmează, atunci când există motive obiective care o justifică și cu condiția ca un repaus compensator adecvat să fie acordat adolescenților iar obiectivele prevăzute la articolul 1 să nu fie în cauză:
 - a) munci efectuate în sectoarele navigației sau pescuitului ;
 - b) munci efectuate în cadrul forțelor armate sau poliției;
 - c) munci efectuate în spitale sau în instituții similare ;
 - d) munci efectuate în agricultură ;
 - e) munci efectuate în sectorul turismului sau în sectorul hotelier, al restaurantelor și cafenelelor ;
 - f) activități caracterizate de perioade de muncă fracționată în cursul zilei.

Articolul 11

Repausul anual

Statele membre care recurg la posibilitatea prevăzută la articolul 4 paragraful 2 litera b) sau c) se vor asigura ca perioada liberă de orice muncă să fie inclusă, în măsura posibilului, în cadrul vacanțelor școlare ale copiilor care fac obiectul școlarizării obligatorii impuse prin legislația națională.

Articolul 12

Timpul de bază

Statele membre vor lua măsurile necesare pentru ca tinerii să beneficieze, în cazul în care timpul de muncă zilnic este mai mare de 4 ore și jumătate, de un timp de pauză de cel puțin 30 de minute, dacă este posibil.

Articolul 13

Munca adolescenților în caz de forță majoră

Statele membre pot, pe cale legislativă sau normativă, să autorizeze derogări de la articolul 8 paragraful 2, articolul 9 paragraful 1 litera b), articolul 10 paragraful 1 litera b) și, în

privința adolescenților, de la articolul 12, pentru munci prestate în condițiile prevăzute la articolul 5 paragraful 4 al Directivei 89/391/CEE, cu condiția ca aceste munci să fie de scurtă durată și să nu sufere nici o întârziere, dacă lucrători adulți nu sunt disponibili și dacă perioade echivalente de repaus compensator vor fi acordate respectivilor adolescenți într-un termen de 3 săptămâni.

SECȚIUNEA A IV-A

Articolul 14

Măsuri

Fiecare Stat membru va determina măsurile necesare ce urmează a fi aplicate în cazul nerespectării dispozițiilor adoptate în aplicarea prezentei directive; aceste măsuri trebuie să aibă un caracter efectiv și proporționat.

Articolul 15

Adaptarea anexei

Adaptările de natura strict tehnică ale anexei în funcție de progresul tehnic, de evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale sau a cunoștințelor în domeniul acoperit de prezenta directivă vor fi adoptate potrivit procedurii prevăzute de articolul 17 al Directivei 89/391/CEE.

Articolul 16

Clauza de menținere a drepturilor dobândite

Fără a prejudicia dreptul Statelor membre de a elabora, în funcție de evoluția situației, diferite dispoziții în domeniul protecției tinerilor, în măsura în care exigentele minime prevăzute de prezenta directivă sunt respectate, punerea în practică a prezentei directive nu constituie o justificare valabilă pentru diminuarea nivelului general de protecție a tinerilor.

Articolul 17

Dispoziții finale

1. a) Statele membre vor pune în aplicare dispoziții legislative, normative și administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel mai târziu la 22 iunie 1996 sau se vor asigura, nu mai târziu de această dată, ca partenerii sociali pun în practică dispoziții necesare prin intermediul unui acord, Statele membre fiind obligate să ia orice măsură necesară pentru a putea garanta în orice moment rezultatele impuse de prezenta directivă.

b) Pe durata unei perioade de 4 ani socotită de la data prevăzută la litera a), Regatul Unit poate să se sustragă de la aplicarea articolului 8 paragraful 1 litera b) primul alineat în ceea ce privește dispoziția referitoare la durata maximă a săptămânii de lucru, precum și de la articolul 8 paragraful 2 și articolul 9 paragraful 1 litera b) și paragraful 2.

Comisia va prezenta un raport cu privire la efectele prezentei dispoziții. Consiliul, deliberând în conformitate cu condițiile prevăzute în tratat, va decide dacă perioada sus-menționată trebuie să fie prelungită.

c) Statele membre vor informa imediat comisia în această privință.

2. Atunci când Statele membre adoptă dispozițiile prevăzute la paragraful 1, acestea vor conține o trimitere la prezenta directivă sau vor fi însoțite de o astfel de trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Modalitățile referitoare la această trimitere vor fi adoptate de Statele membre.
3. Statele membre trimit Comisiei textele prevederilor esențiale ale dreptului intern deja adoptate sau pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
4. Statele membre vor transmite Comisiei, o dată la 5 ani, un raport cu privire la punerea în practică a dispozițiilor prezentei directive, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

Comisia va informa în această privință Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social.

5. Comisia va prezenta periodic Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, ținând cont de paragrafele 1, 2, 3 și 4.

Articolul 18

Prezenta directivă se adresează Statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, la 22 iunie 1994.

Pentru Consiliu
Președinte,
E. YIANNPOULOS

ANEXĂ

Listă non-exhaustivă de agenți, procese și activități (Articolul 7, paragraful 2, alineatul al doilea).

I. Agenți

1. Agenți fizici

a) Radiații ionizate

b) Munca, într-o atmosferă cu suprapresiune ridicată, de exemplu în incintele sub presiune, scufundarea subacvatică

2. Agenți biologici

a) Agenți biologici din grupele 3 și 4 în sensul articolului 2 litera d) al Directivei Consiliului 90/679/CEE, din 26 noiembrie 1990, privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea în muncă la agenți biologici (a șaptea directivă individuală în sensul articolului 16 paragraful 1 al Directivei 89/391/CEE).

3. Agenți chimici

a) Substanțele și preparatele care, potrivit Directivei Consiliului 67/548/CEE, din 27 iunie 1967, privind armonizarea dispozițiilor legislative, normative și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase și Directivei Consiliului 88/379/CEE, din 7 iunie 1998, privind armonizarea dispozițiilor legislative, normative și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase, sunt clasificate în toxice (T), foarte toxice (Tx), corozive (C) sau explozive (E).

b) Substanțele și preparatele care, potrivit Directivelor 67/548/CEE și 88/379/CEE, se clasifică în nocive (Xn) și sunt descrise de una sau mai multe dintre frazele de risc următoare:

- ☒ pericolul unor efecte ireversibile foarte grave (R39)
- posibilitatea unor efecte ireversibile (R40)
- pot antrena o sensibilizare prin contactul cu pielea (R43)
- pot cauza cancer (R40)
- pot cauza modificări genetice ereditare (R46)
- riscul unor efecte grave pentru sănătate în caz de expunere prelungită (R48)
- pot modifica fertilitatea (R60)
- riscul apariției, pe durata gravidității, a unor efecte nefaste pentru copil (R61)

c) Substanțele și preparatele care, potrivit Directivelor 67/548/CEE și 88/379/CEE, se clasifică în iritante (Xi) și sunt descrise de una sau mai multe din frazele de risc următoare:

- foarte inflamabile (R12)
- pot antrena o sensibilizare prin inhalare (R42)
- pot antrena o sensibilizare prin contactul cu pielea (R43)

d) Substanțele și preparatele prevăzute la articolul 2 litera c) al Directivei Consiliului 90/349/CEE, din 28 iunie 1990, privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea în muncă la agenți cancerigeni (a șasea directivă individuală în sensul articolului 16 paragraful 1 al Directivei 89/391/CEE).

e) Plumbul și compușii săi, în măsura în care agenții respectivi pot să fie absorbiți de organismul uman.

f)Azbestul

Procese si lucrări

- 1.Procesele și lucrările la care se face referire în anexa 1 a Directivei 90/349/CEE
- 2.Lucrările de fabricație și de manipulare a dispozitivelor , artificiiilor și diverselor obiecte care conțin explozivi
- 3.Lucrările din menajeriile de animale feroce și veninoase
- 4.Lucrările de tăiere industrială a animalelor
- 5.Lucrările care presupun manipularea aparatelor de producție ,înmagazinare sau folosire a gazelor comprimate ,lichefiate sau dizolvate
- 6.Lucrările care presupun folosirea cuvelor ,bazinelor ,rezervoarelor, recipienților și canistrelor ce conțin agenții chimici prevăzuți la punctul1.3
- 7.Lucrările care comportă riscul prăbușirii
- 8.Lucrările care comportă riscuri electrice de înaltă tensiune
- 9.Lucrările al căror ritm este condiționat de mașini și care sunt remunerate în funcție de rezultat.